

dens Forskjellen mellem de af Thingene vedtagne Forslag var ca. 1,115,000 Kr., er Forskjellen mellem Folkethingets og vort nuværende Forslag kun ca. 200,000 Kr. Og hvor stor Smødekommen disse Forslag isørgt indeholde overfor Folkethingets Affattelse, vil fremgaa af nedenangførte, nærmere Fremstilling.

Paa § 21 (Kirke- og Undervisningsministeriet) ere alle Differentpunkter opgivne med Undtagelse af den Anmærkning, Folkethinget har tilføjet under Særlige Fonds IX. om, at Universitetets Undersud „afholdes af dets Kapitalformue“. Udvalgets Flertal finder det nemlig utilstedeligt, at Universitetets Kapitalformue ifølge Bestemmelse paa Finantsloven vedblivende opspises i større eller mindre Portioner, medens det særlige Lovforslag, der tilsigter en endelig Ordning af dets økonomiske Forhold, henligger uafgjort i Folkethinget. Men for at ikke Noget skal vedtages, der kunde siges eller gives Udseende af til nogen af Siderne at foregribe den endelige Afgjørelse af hele dette Spørgsmaal, have vi ikke fastholdt Landsthingsforlagets Bestemmelse om, at Undersudet skulde dækkes ved et yderligere Tilskud fra Statskassen, men have derimod foreslaaet at holde Spørgsmaalet aabent ved at vedtage, at Undersudet dækkes ved et midlertidigt Laan af Statskassen, som vi, — hvad der vist vil findes ganske naturligt, — have foreslaaet at skulle være rentefrit.

Paa §§ 22 og 26 (Krigsministeriet) foreslaar Flertallet at indkomme alle Folkethingets Ønsker ved at frasalbe samtlige de Bevillinger, hvorom der er Meningsforskiel, til et samlet Beløb af 541,900 Kroner, hvor betydningsfulde end flere af disse ere, navnlig Bevillingen til 11 Stkr. 15 Ctm. Kanoner til Søforterne, 475,000 Kr.

Paa §§ 23 og 26 (Marineministeriet) har Flertallet frasalbet Bevillingerne til „Villemoes“ og til Laboratoriets Udvidelse, men troet at burde fastholde Bevillingen til en større, hurtig Torpedobaad, fordi denne Art Sømateriels Nøvendighed for vort Forsvar er erkjendt fra alle Sider, og der ikke kan være nogen Tvivl om, at den vil være en værdifuld, men ikke kostbar Førgjælse af vort Søforsvar. Med Hensyn til Anvendelsen af det Beløb til Nybygninger, om hvilket begge Thingene ere enige, har Flertallet ikke kunnet gaa ind paa den af Folkethinget foreslaaede Begrændsning, ved hvilken Marineministeriet tilsigtes nødsaget til at paabegynde Bygningen enten af Lutter Kanonbaade eller af et Skib af Tordenshojdsklassen, om hvis Egenkaber Ministeriet først ønsker at indhente nærmere Erfaring, naar det tilsvarende Skib, hvis Bygning endnu ikke er fuldendt, er blevet prøvet. For imidlertid ogsaa paa dette Punkt at indkomme Folkethingets Ønske, anbefaler Flertallet at frasalbe Landsthingsets Forslag om, at der udtryffeligt i Finantsloven fastsættes, at det ny Skib skal være af Helgolandsklassen, og kun i Stedet derfor at indsætte en Bestemmelse, der indenfor de ved Flaadeloven og vore Jarvandes Bestaafenhed fastsatte Grændser tillader Marineministeren at paabegynde Bygningen af et Skib af saadan Konstruktion, som han efter Overveelse med sine tekniske Konsulenter anser nyttigt og forsvarligt for Flaadens Udvikling i Retning af Kampdygtighed.

Hvad endelig Dyrtidstillæget til Embeds- og Bestillingsmænd paa § 26 (Finantsministeriet) angaaer, har Udvalgets Flertal vel ikke kunnet gaa ind paa en saadan total Fravigelse af, hvad der i Finantsaarene 1875—76 til 1879—80 har været bevilget, som Folkethingets Forslag stiller Fordring om, men vi have ogsaa her stræbt at vise en meget vidtgaaende Smødekommen. Vi ere vel af den bestemte Mening, at, da Livsforholdenes Krav ingenlunde ere gaaede ned i de senere Aar, men derimod vorede, og Livsforholdenes Pris for Liden er saa høi, som den nogenstunde i de forangaaende Finantsaar har været, have alle de Embeds- og Bestillingsmænd, som 5 Aar i Træk have nydt Dyrtidstillæg, et stærkt Billighedskrav paa fremdeles at nyde det, indtil det engang lykkes at faae samtlige Lønningslove reviderede. Men da vi overfor den Stemning, der har gjort sig gjældende i Folkethinget, ikke have haad om at see denne vor Opfattelse gennemført, have vi, hvor meget det end smertes os at maatte tilfidesætte billige Forventninger, som nu ere blevne nærede i 2 Aar, uden at opfyldes, dog troet at burde gaa Folkethingets Afgjørelse et stort Stridt indpø ved at foreslaae Forskjellen mellem de to Things Høide-Grændser (4,400 Kr. og 2,500 Kr.) halberet, saaledes at Høide-Grændsen blev fastsat til 3,450 Kr. Vi have ligeledes foreslaaet at gaa en Middelvei med Hensyn til Procenterne saaledes, at det høieste Tillæg blev 240 — medens det efter Landsthingsets Forslag vilde være 300, efter Folkethingets 192 Kr., — et Forslag, hvorved de lavere Indtægter forholdsvis vilde vinde mest. Som Følge af dette Forslag vilde Hovedsummen for Dyrtidstillæg i Landsthingsets Finantslovsforslag være at nedfætte fra ca. 670,000 Kr. til ca. 400,000 Kr.

Vi tro, at den Maade, paa hvilken vi saaledes have stræbt at bidrage til en Udjevning af Uoverensstemmelserne mellem de 2 Things Forslag, afgiver et klart og iøinefaldende Vidnesbyrd om, at vor Stræben efter at opnaa Enighed mellem Thingene har været ærlig og alvorlig, og at vi, hvis denne dog ikke naas, kunne føle os frie for ethvert Ansvar for de Følger, der maatte flyde heraf. Sdet vi i Denhold til det ovenfor Fremsatte forelægge vort nedenslaaende Forslag for begge Thingene, knytte vi derfor tillige dertil en indtrængende Opfordring om at vedtage det.